

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

28 päivänä maaliskuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Jätteet – Direktiivi 2008/98/EY – Jätteiden uudelleenkäyttö ja hyödyntäminen – Puhdistamolietteen, joka on läpikäynyt hyödyntämiskäsittelyn, jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat erityiset perusteet – Euroopan unionin tasolla tai kansallisella tasolla vahvistettujen arviointiperusteiden puuttuminen

Asiassa C-60/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöä, jonka Tallinna Ringkonnakohus (Tallinnan ylioikeus, Viro) on esittänyt 22.1.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 31.1.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Tallinna Vesi AS

vastaan

Keskkonnaamet,

Keskkonnaministeriumin osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev (esittelevä tuomari) sekä tuomarit T. von Danwitz, E. Levits, C. Vajda ja P. G. Xuereb,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Tallinna Vesi AS, edustajanaan T. Pikamäe, vandeadvokaat,
- Viron hallitus, asiamiehenään N. Grünberg,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan G. Palatiello, avvocato dello Stato,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja M. A. M. de Ree,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään G. Hesse,

* Oikeudenkäyntikieli: viro.

– Euroopan komissio, asiamiehinään E. Sanfrutos Cano, E. Kružíková ja F. Thiran, avustajanaan L. Naaber-Kivisoo, vandeadvokaat,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.11.2018 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3) 6 artiklan 4 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Tallinna Vesi AS ja Keskkonnaamet (ympäristövirasto, Viro) ja jossa on kyseessä se, että viimeksi mainittu on tehnyt kaksi päätöstä, joissa annetaan Tallinna Vesille lupa jätteiden hyödyntämiseksi ja kieltäydytään vahvistamasta puhdistamolietteen, joka on läpikäynyt hyödyntämiskäsittelyn, jätteeksi luokittelun päättymistä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2008/98 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/12/EY [(EUVL 2006, L 114, s. 9)] säädetään lainsäädännölliset puitteet, joita sovelletaan jätteiden käsittelyyn yhteisössä. Siinä määritellään keskeiset käsitteet, kuten jäte, jätteen hyödyntäminen ja jätteen loppukäsittely, ja siinä säädetään keskeiset jätehuoltoon sovellettavat vaatimukset, erityisesti velvoite, jonka mukaan jätehuoltotoimia suorittavalla laitoksella tai yrityksellä on oltava toimilupa tai se on rekisteröitävä, sekä jäsenvaltioiden velvoite laatia jätehuoltosuunnitelmia. Siinä vahvistetaan myös tärkeitä periaatteita, kuten velvoite käsitellä jätteet siten, ettei sillä ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen, jätehierarkian soveltamiseen rohkaiseminen sekä, aiheuttamisperiaatteen mukaisesti, vaatimus siitä, että jätteiden loppukäsittelyn kustannuksista vastaa jätteen haltija tai aiemmat haltijat tai valmistajat, joiden tuotteesta jäte on peräisin.”

- 4 Direktiivin 2008/98 johdanto-osan 28 ja 29 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(28) Tällä direktiivillä olisi autettava Euroopan unionia siirtymään lähemmäksi ’kierrätysyhteiskuntaa’, jossa pyritään välttämään jätteen syntymistä ja käyttämään jätettä materiaalina. – –

(29) Jäsenvaltioiden olisi tuettava uusiomateriaalien – – käyttöä jätehierarkian mukaisesti ja kierrätysyhteiskuntaan siirtymiseksi, ja niiden olisi mahdollisuuksien mukaan oltava tukematta tällaisten uusiomateriaalien sijoittamista kaatopaikalle tai polttamista.”

- 5 Mainitun direktiivin johdanto-osan 30 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”[SEUT 191] artiklan 2 kohdassa esitettyjen ennalta varautumisen periaatteen ja ennalta ehkäisevien toimien periaatteen panemiseksi täytäntöön on tarpeen asettaa yleiset ympäristötavoitteet jätehuollolle yhteisössä. Näiden periaatteiden mukaisesti on yhteisön ja jäsenvaltioiden tehtävänä luoda puitteet pilaamisen tai haitan aiheuttajien ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai mahdollisuuksien mukaan poistamiseksi alkuvaiheesta alkaen toteuttamalla toimenpiteitä, joilla poistetaan tunnettuja riskejä.”

- 6 Direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) ’jätteellä’ mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä.”

- 7 Mainitun direktiivin 4 artiklan, jonka otsikko on ”Jätehierarkia”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavaa jätehierarkiaa sovelletaan ensisijaisuusjärjestyksenä jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa:

- a) ehkäiseminen;
- b) valmistelu uudelleenkäyttöön;
- c) kierrätys;
- d) muu hyödyntäminen, esimerkiksi energiana; ja
- e) loppukäsittely.”

- 8 Direktiivin 2008/98 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Jätteen luokittelun päättyminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Tietty jätteen lakkaavat olemasta 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna, ja ovat seuraavien edellytysten mukaisesti laadittujen arviointiperusteiden mukaiset:

- a) ainetta tai esinettä käytetään yleisesti tiettyihin tarkoituksiin;
- b) aineelle tai esineelle on olemassa markkinat tai kysyntä;
- c) aine tai esine täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuotteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen; ja
- d) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

Näihin perusteisiin sisältyy tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvoja, ja niissä otetaan huomioon aineen tai esineen mahdolliset haitalliset vaikutukset ympäristölle.

2. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia niitä täydentämällä, jotka koskevat [1] kohdassa säädettyjen arviointiperusteiden hyväksymistä ja joilla yksilöidään se jätetyyppi, johon tällaisia arviointiperusteita sovelletaan, hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jätteen luokittelun päättymistä koskevia erityisperusteita olisi harkittava muun muassa ainakin kiviainekselle, paperille, lasille, metallille, renkaille ja tekstiileille.

– –

4. Jos yhteisön tasolla ei ole vahvistettu perusteita 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jäsenvaltiot voivat soveltuvan oikeuskäytännön huomioon ottaen päättää tapauskohtaisesti, onko jokin jäte lakannut olemasta jätettä. Niiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle teknisiä

standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY [(EYVL 1998, L 204, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY (EYVL 1998, L 217, s. 18)] mukaisesti silloin kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.”

Viron oikeus

- 9 Viron tasavallan parlamentti (Riigikogu) antoi 28.1.2004 jätelain (jäätmeseadus). Jätelain, joka oli voimassa 18.7.2014–31.12.2015, 2 ja 2¹ §:ssä säädettiin seuraavaa:

”2 § – Jätteet

(1) Jätteitä ovat kaikki irtaimet esineet tai rekisteröidyt alukset, jotka haltija on poistanut käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä.

(2) ’Käytöstä poistaminen’ tarkoittaa, että irtaimet esineet poistetaan käytöstä, niiden käytöstä luovutaan tai ne jätetään käyttämättä, koska niiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista tai ei vaikuta järkevältä taloudelliset tai ympäristölliset olosuhteet huomioon ottaen.

--

(4) Hallitus laatii asetuksella luettelon jätteistä, mukaan luettuna vaaralliset jätteet, jotka vastaavat tämän pykälän 1 momentissa – – säädettyjä edellytyksiä.

2¹ § – Jätteeksi luokittelun päättyminen

(1) Jätteet lakkaavat olemasta jätteitä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna, ja ovat – – direktiivin 2008/98/6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen sellaisten arviointiperusteiden mukaiset, jotka on laadittu seuraavien edellytysten mukaisesti:

- 1) ainetta tai esinettä käytetään yleisesti tiettyyn tarkoitukseen
- 2) aineelle tai esineelle on markkinat tai kysyntää
- 3) aine tai esine täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset, säännökset ja tuotestandardit
- 4) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu kielteisiä vaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

(2) Jos tämän pykälän 1 momentissa mainittuja arviointiperusteita ei ole direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu, kyseisellä alalla toimivaltainen ministeri voi tämän pykälän 1 momentin 1–4 kohdassa mainitut edellytykset huomioon ottaen vahvistaa asetuksella arviointiperusteet, joiden perusteella tietyt jätelajit lakkaavat olemasta jätteitä.

(3) Arviointiperusteiden on sisällettävä haitallisten aineiden raja-arvot, jos se on tarpeellista, ja niissä on otettava huomioon aineen tai esineen mahdollinen kielteinen vaikutus ympäristöön ja ihmisten terveyteen.

(4) Hyödyntämistoimi, jonka tuloksena jätteet lakkaavat olemasta jätteitä, on määriteltävä hyödyntämistoimen suorittaneen yrittäjän jäteluvassa tai teollisuuden päästöistä annetun lain (tööstusheite seadus) nojalla annetussa ympäristöluvassa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 10 Tallinna Vesi harjoittaa Tallinnan kaupungin (Viro) ja sen ympäristön talousjäteveden viemärointia ja käsittelee jätevesiä aktiivilietelaitoksessa. Ennakkoratkaisupyyntöä käy ilmi, että puhdistusprosessin tuloksena saatu puhdistamoliete siirretään säiliöihin anaerobista mädätystä (biokaasu) varten; 15 päivää kestävä anaerobisen mädätysprosessin jälkeen liete kuivataan (suodatin-) linkojen avulla ja siirretään kompostointipaikalle aerobista mädätystä varten.
- 11 Tallinna Vesi halusi myydä tällä tavalla käsittelemänsä talousjäteveden puhdistamolietteen maisemoinnissa käytettävänä maa-aineksena. Se katsoi, että tämä prosessi vastaa biologista kierrätystä (toimenpidetunnus R3o), ja se haki vastaavaa jätelupaa.
- 12 Kansallisen oikeuden mukaan biologinen kierrätys on jätteiden hyödyntämistoimi, jonka kuluessa jätteet käsitellään ja ne lakkaavat olemasta jätteitä, jos jätelain 2¹ §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset, säännökset ja tuotestandardit täyttyvät.
- 13 Viron tasavalta saattoi direktiivin 2008/98 6 artiklan osaksi kansallista oikeuttaan säätämällä jätelain 2¹ §:ssä, että jätteeksi luokittelu voi päättyä vain kyseiset arviointiperusteet vahvistavan unionin toimen tai ympäristöministerin asetuksen perusteella. Mainitun 2¹ §:n 2 momentissa säädetään erityisesti, että Tallinna Vesin kaltaisen toimijan käsittelemän puhdistamolietteen jätteeksi luokittelun päättymisen vahvistamisen edellytyksenä oli, että ympäristöministeri on vahvistanut etukäteen asetuksella kyseisen jätelajin osalta arviointiperusteet, joiden perusteella ympäristövirasto voi arvioida, onko käsitelty puhdistamoliete lakannut olemasta jätettä. Ympäristövirasto ei siten voi Viron oikeuden nojalla tukeutua ainoastaan jätelain 2¹ §:n 1 momentissa vahvistettuihin periaatteisiin ratkaistessaan, onko Tallinna Vesin nyt käsiteltävässä asiassa käsittelemä puhdistamoliete lakannut olemasta jätettä ja muuttunut tuotteeksi mainitun toimijan suorittamien stabilointi- ja hygienisointiprosessien vuoksi.
- 14 Pääasiassa riidanalaisten lupien myöntämishetkellä unionin oikeudessa tai Viron oikeudessa ei säädetty tällaisista arviointiperusteista. Tästä syystä ympäristövirasto ei myöntänyt toimenpidetunnusta R3o talousjäteveden puhdistamolietteen hyödyntämistoimelle sillä perusteella, että jätelain 2¹ §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetty edellytys ei täyttynyt. Tallinna Vesin suorittamat jätteenkäsittelytoimet luokiteltiin näin ollen ympäristöviraston kahdella päätöksellä jätteiden hyödyntämistä edeltäväksi biologiseksi käsittelyksi (toimenpidetunnus R12o).
- 15 Tallinna Vesi nosti 1.12.2014 ja 20.7.2015 Tallinna Halduskohusissa (Tallinnan hallintotuomioistuim, Viro) kanteet, joissa se vaati näiden kahden päätöksen osittaista kumoamista ja ympäristöviraston velvoittamista muuttamaan niiden kohteena olevia lupia tai sen sijaan myöntämään uudet luvat toimenpidetunnuksen R3o perusteella. Nämä kanteet hylättiin 15.7.2016 annettulla tuomiolla teknisten vaatimusten, säännösten ja tuotestandardien puuttumisen vuoksi. Tallinna Vesi valitti tämän jälkeen tästä tuomiosta.
- 16 Tässä tilanteessa Tallinna Ringkonnakohus (Tallinnan ylioikeus, Viro) päätti lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että sen kanssa yhteensopiva on kansallinen oikeudellinen toimi, jossa säädetään, että siinä tapauksessa, että unionin tasolla ei tiettyjen jätelajien osalta ole vahvistettu jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, jätteeksi luokittelun päättymisen riippuu siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla oikeudellisella toimella vahvistettu arviointiperusteita tietyn jätelajin osalta?
- 2) Annetaanko direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä jätteiden haltijalle siinä tapauksessa, ettei unionin tasolla ole tiettyjen jätelajien osalta vahvistettu jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, oikeus vaatia jätteeksi luokittelun päättymisen vahvistamista jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai jäsenvaltion tuomioistuimelta asiassa

sovellettavan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, riippumatta siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla oikeudellisella toimella vahvistettu arviointiperusteita tietyn jätelajin osalta?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele kysymyksillään, joita on arvioitava yhdessä, pääasiallisesti, onko direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan siinä tapauksessa, ettei unionin tasolla ole tiettyjen jätelajien osalta vahvistettu jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, jätteeksi luokittelun päätyminen riippuu siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla oikeudellisella toimella vahvistettu arviointiperusteita tämän jätelajin osalta, ja onko jätteiden haltijalla tällaisissa olosuhteissa oikeus vaatia jätteeksi luokittelun päättymisen vahvistamista jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai jäsenvaltion tuomioistuimelta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- 18 On muistutettava, että direktiivin 2008/98 3 artiklan 1 alakohdassa määritetään, että jätteellä tarkoitetaan mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä.
- 19 Direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaistaan edellytykset, jotka niiden erityisten arviointiperusteiden on täytettävä, joiden perusteella voidaan määrittää, mitkä jätteet lakkaavat olemasta kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna.
- 20 Direktiivin 2008/98 6 artiklan 2 kohdan nojalla on komission tehtävänä antaa saman artiklan 1 kohdan soveltamista koskevat säännöt, jotta vahvistetaan erityisperusteet, joiden avulla voidaan määrittää jätteeksi luokittelun päätyminen. On selvää, että tällaisia sääntöjä ei ole annettu pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen puhdistamolietteen osalta, joka on läpikäynyt hyödyntämiskäsittelyn.
- 21 Kuten direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohdan sanamuodosta käy ilmi, jäsenvaltiot voivat tällaisissa olosuhteissa päättää tapauskohtaisesti, onko jokin jäte lakannut olemasta jätettä, mutta niiden on silti ilmoitettava komissiolle tätä tarkoitusta varten vahvistetut tekniset standardit ja määräykset silloin, kun tätä edellytetään direktiivissä 98/34, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48.
- 22 On todettava ensinnäkin, että Euroopan unionin lainsäätäjä on siten erityisesti säätänyt, että jäsenvaltioilla on toimivalta toteuttaa aineen tai esineen jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia toimia, mutta ei ole kuitenkaan täsmentänyt näiden toimien luonnetta.
- 23 Tässä yhteydessä on täsmennettävä, että koska direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohdan perusteella toteutetut toimet, samoin kuin tämän artiklan 2 kohdan perusteella annetut unionin säännöt, johtavat jätteeksi luokittelun päättymiseen ja siten jätteitä koskevassa oikeudessa taatun ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun päättymiseen, niillä on taattava mainitun artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa asetettujen edellytysten noudattaminen ja erityisesti otettava huomioon kyseisen aineen tai esineen kaikki mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen.
- 24 Lisäksi direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohdan sanamuodosta seuraa, että jäsenvaltiot voivat säätää mahdollisuudesta antaa yksittäistapauksia koskevia päätöksiä, erityisesti jätteeksi luokitellun aineen tai esineen haltijoiden hakemusten perusteella, mutta ne voivat myös vahvistaa tiettyä jäteluokkaa tai tiettyä jätelajia koskevia teknisiä standardeja tai määräyksiä. Kuten näet julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 49 kohdassa, mainittuun säännökseen sisältyvä velvollisuus ilmoittaa tällaiset

toimet komissiolle silloin, kun tätä edellytetään direktiivissä 98/34, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48, koskee teknisten määräysten luonnoksia mutta ei yksittäistapauksia koskevia päätöksiä.

- 25 Direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohta ei siten ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla siinä tapauksessa, ettei unionin tasolla ole tietyn jätelajin osalta vahvistettu jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, jätteeksi luokittelun päättymisen riippuu siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla oikeudellisella toimella vahvistettu arviointiperusteita tämän jätelajin osalta.
- 26 Toiseksi jäsenvaltion toimien valinnaisesta luonteesta, joka johtuu mainitun säännöksen ensimmäisessä virkkeessä käytetystä verbistä ”voivat”, seuraa, että jäsenvaltio voi myös katsoa, että tietyt jätteet eivät voi lakata olemasta jätteitä, ja se voi päättää olla antamatta niiden osalta jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia säännöksiä.
- 27 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 44 kohdassa, jäsenvaltion on kuitenkin huolehdittava siitä, että tällaisella toimien toteuttamatta jättämisellä ei estetä toteuttamasta direktiivillä 2008/98 tavoiteltuja päämääriä kuten esimerkiksi saman direktiivin 4 artiklassa säädettyä jätehierarkian soveltamiseen rohkaisemista tai, kuten mainitun direktiivin johdanto-osan 8 ja 29 perustelukappaleesta käy ilmi, jätteiden hyödyntämistä ja hyödynnettyjen materiaalien käyttöä luonnonvarojen suojelemiseksi ja kiertotalouteen siirtymisen mahdollistamiseksi. Tässä asiayhteydessä on komission, ja muussa tapauksessa jäsenvaltioiden, tehtävänä ottaa huomioon kaikki merkitykselliset seikat ja viimeisimmät tieteelliset ja tekniset tiedot voidakseen vahvistaa erityiset arviointiperusteet, joiden avulla jäsenvaltion viranomaiset ja jäsenvaltion tuomioistuimet voivat vahvistaa jätteeksi luokittelun päättymisen sellaisen jätteen osalta, joka on läpikäynyt hyödyntämistoimen, jonka avulla siitä on tehty käyttökelpoinen, vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä.
- 28 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että puhdistamolietteen hyödyntämiseen sisältyy tiettyjä vaaroja ympäristölle ja ihmisten terveydelle, erityisesti vaarallisiin aineisiin liittyviä vaaroja. Kun kyseessä ovat tällaiset vaaralliset aineet, jäsenvaltiolla on kuitenkin sille nyt annettavan tuomion kahdessa edellisessä kohdassa tehtyjen toteamusten perusteella kuuluvan harkintavallan vuoksi mahdollisuus olla vahvistamatta jonkin esineen tai aineen jätteeksi luokittelun päättymistä tai olla vahvistamatta sellaisia tuotestandardeja, joiden noudattaminen johtaisi tämän esineen tai aineen jätteeksi luokittelun päättymiseen.
- 29 Lisäksi on muistutettava, että direktiivin 2008/98 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten, jotka niiden erityisten arviointiperusteiden on täytettävä, joiden perusteella voidaan määrittää, mitkä jätteet lakkaavat olemasta kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen, kierrätys mukaan luettuna, itsensä perusteella ei voida suoraan päätellä, että tiettyjä jätteitä tai jäteluokkia ei ole enää pidettävä sellaisina (ks. vastaavasti tuomio 7.3.2013, Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri, C-358/11, EU:C:2013:142, 55 kohta).
- 30 Näin ollen on katsottava, että direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohdassa ei anneta Tallinna Vesin kaltaiselle jätteiden haltijalle oikeutta vaatia pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa jätteeksi luokittelun päättymisen vahvistamista jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai tämän jäsenvaltion tuomioistuimelta.
- 31 Esitettyihin kysymyksiin on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2008/98 6 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että

- se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan siinä tapauksessa, ettei unionin tasolla ole tiettyjen jätelajien osalta vahvistettu jätteen luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, jätteen luokittelun päättymisen riippuu siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla oikeudellisella toimella vahvistettu arviointiperusteita tämän jätelajin osalta, ja
- siinä ei anneta jätteiden haltijalle pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa oikeutta vaatia jätteen luokittelun päättymisen vahvistamista jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai tämän jäsenvaltion tuomioistuimelta.

Oikeudenkäyntikulut

- 32 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että

- se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan siinä tapauksessa, ettei Euroopan unionin tasolla ole tiettyjen jätelajien osalta vahvistettu jätteen luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, jätteen luokittelun päättymisen riippuu siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla oikeudellisella toimella vahvistettu arviointiperusteita tämän jätelajin osalta, ja
- siinä ei anneta jätteiden haltijalle pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa oikeutta vaatia jätteen luokittelun päättymisen vahvistamista jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai tämän jäsenvaltion tuomioistuimelta.

Allekirjoitukset